

ffjellige mere eller mindre ubehageligt virkende Næringsveie, at en saadan Bestemmelse er knyttet til disse Grunde. Man maa altsaa ikke sige, at det, hvorpaa man gaaer løs, netop er de i at søge en saadan Udvikling, thi dette staaer tværtimod i meget bestemt Strid med hele Charakteren af dette District, og dette vilde ogsaa efter min Mening gjøre det meget mere unaturligt, om man da specielt vilde vælge dette District til derpaa at lægge en saa betydelig forhøiet Afgift, som den her omhandlede er, selv om man vilde indskrænke den til de Bygninger, der efterhaanden opføres; thi det er min Overbeviisning, at en meget stor Deel af de Bygninger, der ville blive opførte, netop vil have den Forpligtelse hvilende paa sig, at de ikke maae anvendes til saadanne Næringsbrug. Jeg seer derfor ikke, at der er nogenjomhelst sand og retfærdig Grund for denne ganske anomale Bestemmelse, og jeg maa, blot som et Supplement, tilføie, at jeg ikke kan erkjende, at man derved skulde have gjort noget Skridt fremad mod den mulige, fuldstændige Forening med Kjøbenhavn. Det er min Overbeviisning, at der vil være andre Grunde, som i den Henseende ville være de afgjørende, nemlig Hensyn til, om en saadan Forening kan være i sælles Interesse. Skulde Ønsket om en saadan Forening fremtræde fra begge Sider, saa maa der dog fremkomme en Overenskomst, hvor i forskjellige Henseender, og idetmindste foreløbig, visse Bestemmelser maae træffes om den nye Stilling, som denne Deel af Communen i saa Fald skal indtage, og da troer jeg ogsaa, at man uden nogen stor Vanskelighed vil kunne komme ud over dette Punkt, forudsat at til den Tid — der er jo forøvrigt Ungen, der veed, naar den vil indtræde, — Bestemmelserne om Bygningsafgiften i det Hele taget ikke have undergaaet en heel Omordning, hvilket slet ikke hører til Umulighederne. Det forekommer mig virkelig, at man her giver efter for en temmelig uklar Forestilling, dersom man nu vil forsøge paa at tvinge den Bestemmelse, der indholdes i Endringsforslaget, ind i det her foreliggende Lovforslag, der jo i den Skikkelse, hvori det er vedtaget af dette Thing, synes mig at tilfredsstille Alt, hvad man med Villighed kan forlange.

Merk: Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, saa er det ikke væsentligt for at tale om de Endringsforslag, som her ere stillede, men nærmest for at afgive min Betragtning om selve Lovforslagets Vedtagelse i dets Heelhed. Jeg kan nemlig ikke anerkjende det for rigtigt, at en Lov som denne bliver vedtagen; thi jeg kan ikke see Andet, end at der ved den etableres et nyt Princip, gjøres en saadan Forandring i det ved Næringsloven af 29de December 1857 vedtagne System, at der med det Samme gjøres et Brud paa den Ordning, som man dengang kom til. Jeg kan ikke anerkjende, at det kan være rigtigt allerede saa faa Aar, efterat en organisk Lov, som den nævnte, er bleven vedtagen efter mange og omhyggelige Forhandlinger, og vedtagen i en saadan Skikkelse, at der er gjort et meget vidt Skridt fremad paa Næringsfrihedens Bane, at foretage en Forandring i et Forhold, som har en væsentlig Betydning for den hele Ordning, og det kan jeg ikke fratjende denne Lov for at gjøre. Jeg mener virkelig, at der nu indføres det Nye, som ikke med et Ord antydes eller forudsættes i Næringsloven, og som staaer i Strid med den hele Ordning og Udvikling, man dengang stillede sig for Die, nemlig, at der ved Siden af een Kjøbstad umiddelbart oprettebdes en anden aldeles nafhængig og ligestillet Kjøbstad. Der gives her et Exempel til Eftersølgelse ved senere Forhold af lignende Natur, som maa vække Tvivl og Betyrning hos de andre Kjøbstæder. Nu siger man vel: Men Forholdene paa Frederiksberg ere jo saa extra-ordinaire; Forholdene der ere jo saaledes, at der ikke kan være Spørgsmaal om, at der jo er en virkelig Trang tilstede osv.; men jeg vil dog henstille til de ærede Herrer, om ikke netop det Samme vil være Tilfældet, naar et Land-district ved enhverjomhelst anden Kjøbstad bliver stærkt bebygget; jeg siger, saa vil man atter komme og sige: Der ere Forholdene nu extra-ordinaire osv. Man er da kommen ind paa en Bestemmelse af Nødvendigheden eller Til-Nødvendigheden, man er da kommen til Skjønnet, til det Ubestemte, hvor større eller mindre Velvillie til den ene Side eller den anden, større eller mindre Indflydelse og Tæslige let spille en Rolle med. Da bliver ogsaa let raa-